

Ο Χάρολντ Μπλουμ ήταν ο τελευταίος Βικτωριανός κριτικός, ένας βαρετός ηθικολόγος που απεχθανόταν κάθε συγγραφέα και κριτικό που δεν ήταν άνδρας, λευκός και επιθετικός.

Υπερασπίστηκε με πάθος τον κανόνα του Δυτικού ιμπεριαλισμού και τις ξεπερασμένες αξίες του (αριστούργημα, πρωτοτυπία, μεγαλοφυΐα κλπ.).

Είχε μόνο μιαν ιδέα στη ζωή του, το άγχος της επίδρασης, κι αυτή, ως γνωστόν, κλεμμένη.

Πρόβαλε φανατικά την ανωτερότητα του εβραϊσμού απέναντι στον ελληνισμό.

Ξεπεράστηκε σύντομα κι εξαφανίστηκε από την επιστημονική βιβλιογραφία.

Τις τελευταίες δεκαετίες είχε κατανήσει θλιβερή παρωδία του εαυτού του, καθώς μιλούσε με ατάκες παριστάνοντας τον κωμικό της δεκαετίας του '50.

Όσοι νοσταλγούν τις ανθρωπιστικές σπουδές του Ψυχρού Πολέμου θα απελπίζονται μαζί του για την παρακμή της Δυτικής πολιτιστικής κυριαρχίας.

Εκτός από βαρετός κριτικός του πρόπερασμένου αιώνα, ο Χάρολντ Μπλουμ ήταν και ασήμαντος δάσκαλος. Στρογγυλοκάθησε από νωρίς σε μια προσωπική έδρα στο Γαίηλ που του επέτρεπε να διδάσκει μόνο δύο μαθήματα, πάντα τα ίδια – Σαιξπηρ και αιγγλόγλωσση ποίηση!

Τι θλιβερό, 65 ολόκληρα χρόνια να κάνει τα ίδια δύο μαθήματα με τον ίδιο μονολογικό, εγωπαθή τρόπο, χωρίς την παραμικρή επιστημονική τεκμηρίωση και ενημέρωση!

Και φυσικά απέφευγε συστηματικά να εκπαιδεύσει μεταπτυχιακούς φοιτητές, οι οποίοι συνέβαινε να είναι επιστημονικά πολύ πιο διαβασμένοι από αυτόν.

(Είχε μόνο μία μεταπτυχιακή, την εξίσου εγωπαθή, και παθιασμένη αντι-φεμινίστρια, Καμίλ Πάλια.)

Μόλις λίγες μέρες πριν πεθάνει ο Μπλουμ εξακολουθούσε να απολαμβάνει τον εαυτό του να μονολογεί μπροστες λίγους φοιτητές σπίτι του, σαν προφήτης στην έρημο, και ακόμα να το αποκαλεί αυτό ναρκισιστικά "διδασκαλία"!

Βλ. και <https://www.shmoop.com/harold-bloom/bio.html>

Βασίλης Λαμπρόπουλος (<https://www.hartismag.gr/basilis-lampropoulos>).